

“मीठे बच्चे- बाबा आउनुभएको छ तिमी बच्चाहरूको शृङ्गार गर्न, सबैभन्दा राम्रो शृङ्गार हो पवित्रताको ।”

प्रश्न:- पूरा ८४ जन्म लिने बच्चाहरूको मुख्य निशानी के हुन्छ ?

उत्तर:- १. उनीहरूले बाबाको साथ-साथै टिचर र सतगुरु तीनैलाई याद गर्छन् । यस्तो होइन, बाबा याद आयो भने टिचर बिसिन्छ । जब तीनैलाई याद गर्छन् तब नै कृष्णपुरीमा जान सक्नेछन् अर्थात् आदिदेखि पार्ट खेलन सक्नेछन् । २. उनीहरूलाई कहिले पनि मायाको तूफानले हराउन सक्दैन ।

ओम् शान्ति । बाबा पहिले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- हामी बाबाको अगाडि, टिचरको अगाडि र सतगुरुको अगाडि बसेका छौं, यो भुल्न त भुल्दैनौ ? बाबाले मान्नुहुन्छ- सबै यस यादमा बसेका छन् । फेरि पनि बाबाको कर्तव्य हो सम्झाउनु । यो हो अर्थ सहित याद गर्नु । हाम्रा बाबा बेहदको पिता पनि हुनुहुन्छ, टिचर पनि हुनुहुन्छ र हाम्रो सतगुरु पनि हुनुहुन्छ जसले बच्चाहरूलाई साथमा लैजानुहुन्छ । बाबा आउनुभएको छ नै बच्चाहरूको शृङ्गार गर्न । पवित्रताले शृङ्गार गरिरहनुहुन्छ । धन पनि अथाह दिनुहुन्छ । धन दिनुहुन्छ नै नयाँ दुनियाँको लागि, जहाँ तिमीलाई जानु छ । यो बच्चाहरूले याद गर्नु छ । बच्चाहरूले लापरवाही गर्छन् जसकारण भुल्छन् । त्यो जुन पूरा खुशी हुनुपर्थ्यो त्यो कम हुन्छ । यस्ता बाबा त कहिल्यै मिल्नुहुन्छ । तिमी जान्दछौ- हामी बाबाका बच्चा अवश्य हौं । उहाँले हामीलाई पढाउनुहुन्छ यसैले टिचर पनि अवश्य हुनुहुन्छ । हाम्रो पढाइ हो नै नयाँ दुनियाँ अमरपुरीको लागि । अहिले हामी संगममा बसेका छौं । यो याद त अवश्य बच्चाहरूलाई हुनुपर्छ । पक्का-पक्का याद गर्नु छ । यो पनि जान्दछौ यस समयमा कंसपुरी आसुरी दुनियाँमा छौं । सम्भ कसैलाई साक्षात्कार हुन्छ तर साक्षात्कारबाट कोही कृष्णपुरी, उनको वंशावलीमा जान सक्नेछैनन् । जान तब सक्नेछन् जब बाबा, टिचर, गुरु तीनवटैलाई नै याद गर्नेछन् । यो आत्माहरूसँग कुरा गरिन्छ । आत्माले नै भन्छ- हो बाबा । बाबा हजुरले त सत्य भन्नुहुन्छ । हजुर पिता पनि हुनुहुन्छ, पढाउनेवाला टिचर पनि हुनुहुन्छ । सुप्रीम आत्माले पढाउँछ । लौकिक पढाइ पनि आत्माले नै शरीरको साथमा पढाउँछ । तर त्यो आत्मा पनि पतित त शरीर पनि पतित छ । दुनियाँका मनुष्यहरूलाई यो थाहा छैन कि हामी नर्कवासी हौं ।

अहिले तिमी सम्झन्छौ- हामी त अब गयौं आफ्नो वतन । यो तिम्रो वतन होइन । यो हो रावणको पराई वतन । तिम्रो वतनमा त अथाह सुख हुन्छ । काँग्रेसीहरू यस्तो सम्झ्दैनन्- हामी पराई राज्यमा छौं । पहिले मुसलमानको राज्यमा बसेका थियौं फेरि क्रिश्चियनको राज्यमा बस्यौं । अहिले तिमी जान्दछौ- हामी आफ्नो राज्यमा जान्छौं । पहिले रावण राज्यलाई हामी आफ्नो राज्य सम्झन्थ्यौं । हामी पहिले राम राज्यमा थियौं, यो भुलेका छौं । फेरि ८४ जन्मको चक्रमा आउनाले रावण राज्यमा दुःखमा परेका छौं । पराई राज्यमा त दुःख नै हुन्छ । यो सारा ज्ञान भित्र आउनुपर्छ । बाबाको त अवश्य याद आउँछ । तर तीनैलाई याद गर्नु छ । यो ज्ञान पनि मनुष्यले नै लिन सक्छन् । जनावरले त पढ्दैनन् । यो पनि तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ- वहाँ कुनै वकालत (बेरिस्टरी) आदिको पढाइ हुँदैन । बाबाले यहाँ नै तिमीलाई मालामाल गरिरहनुभएको छ । सबै त राजा बन्दैनन् । व्यापार पनि चल्छ होला तर वहाँ तिमीसँग अपार धन रहन्छ । घाटा आदि हुने नियम नै छैन । लुटमार आदि वहाँ हुँदै हुँदैन । नाम नै छ स्वर्ग । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई स्मृति आएको छ हामी स्वर्गमा थियौं फेरि पुनर्जन्म लिँदै-लिँदै तल उत्रिँदै आयौं । बाबाले कहानी पनि उनीहरूलाई नै बताउनुहुन्छ । ८४ जन्म लिएका छैनन् भने मायाले हराइदिनेछ । यो पनि बाबाले सम्झाइरहनुहुन्छ । मायाको कति ठूलो तूफान छ । धेरैलाई मायाले हराउने कोशिश गर्छ, पछि गएर तिमीले धेरै देख्नेछौ, सुन्नेछौ । बाबाको पासमा सबैको चित्र भएको भए तिमीलाई आश्चर्य देखाउनुहुन्थ्यो- यो फलानो यति दिन आयो, बाबाको बन्धो, फेरि मायाले खायो । मन्धो, मायासँग मिल्थ्यो । यहाँ यस समयमा कसैले शरीर छोड्छ भने यसै दुनियाँमा आएर जन्म लिन्छ । तिमीले शरीर छोड्यौ भने बाबाको पासमा बेहदको घरमा जानेछौ । वहाँ बाबा, मम्मा, बच्चा सबै रहन्छन् नि । परिवार यस्तै हुन्छ । मूल वतनमा पिता र भाइ-भाइ हुन्छन्, अरू कुनै सम्बन्ध हुँदैन । यहाँ बाबा र भाइ-बैनी छन् फेरि वृद्धि हुँदै जान्छ । काका, मामा आदि धेरै सम्बन्ध हुँदै जान्छन् । यस संगममा तिमी प्रजापिता ब्रह्माको बन्धौ । त्यसैले भाइ-बैनी हौ । शिवबाबालाई याद गर्छौ, त्यसैले भाइ-भाइ हौ । यी सबै कुरा राम्रोसँग याद गर्नु छ । धेरै बच्चाहरूले भुल्छन् । बाबाले त सम्झाइरहनुहुन्छ । बाबाको कर्तव्य हो बच्चाहरूलाई

शिरमा चढाउनु, त्यसैले त नमस्ते-नमस्ते गरिरहनुहुन्छ । अर्थ पनि सम्झाउनुहुन्छ । भक्ति गर्ने साधु-सन्तले कुनै तिमीलाई जीवनमुक्तिको बाटो बताउँदैनन्, उनीहरू त मुक्तिको लागि पुरुषार्थ गरिरहन्छन् । उनीहरू हुन् नै निवृत्ति मार्गवाला । उनीहरूले राजयोग कसरी सिकाउनु सक्छन् ? राजयोग हो नै प्रवृत्ति मार्गको । प्रजापिता ब्रह्माका ४ भुजा देखाउँछन् त्यसैले प्रवृत्ति मार्ग भयो नि । यहाँ बाबाले यिनलाई एडाप्ट गर्नुभयो त्यसपछि नाम राखिएको छ ब्रह्मा र सरस्वती । ड्रामाको भावी हेर कस्तो छ । वानप्रस्थ अवस्थामा नै मनुष्य गुरु बनाउँछन्, ६० वर्षपछि । यिनमा पनि ६० वर्षपछि बाबाले प्रवेश गर्नुभयो अनि पिता, टिचर, गुरु बन्नुभयो । अहिले त नियम नै बिग्निसकेको छ । सानो बच्चाको पनि गुरु बनाइदिन्छन् । उहाँ त हुनुहुन्छ नै निराकार । तिम्रो आत्माका उहाँ पिता पनि बन्नुहुन्छ, टिचर, सतगुरु पनि बन्नुहुन्छ । निराकारी दुनियाँलाई आत्माहरूको दुनियाँ भनिन्छ । दुनियाँ नै छैन— यस्तो त भन्दैन । शान्तिधाम भनिन्छ । वहाँ आत्माहरू रहन्छन् । यदि परमात्माको नाम, रूप, देश, काल हुँदैन भन्यौ भने फेरि बच्चा कहाँबाट आउँछन् ।

तिमी बच्चाहरू अब जान्दछौ— यस विश्वको इतिहास-भूगोल कसरी दोहोरिन्छ । इतिहास चैतन्यको हुन्छ, भूगोल त जड वस्तुको हुन्छ । तिम्रो आत्माले जान्दछ— हामी कहिलेसम्म राज्य गर्छौं । इतिहासको गायन हुन्छ जसलाई कहानी भनिन्छ । भूगोल देशको हुन्छ । चैतन्यले राज्य गर्‍यो, जडले त राज्य गर्दैन । कति समयदेखि फलानोको राज्य थियो, क्रिश्चियनले भारतमा कहिलेदेखि कहिले सम्म राज्य गरे । यस विश्वको इतिहास-भूगोल कसैले जान्दैन । भन्छन्— सत्ययुग बितेको त लाखौं वर्ष भयो । त्यसमा कसले राज्य गरेर गए, कति समय राज्य गरे— यो कसैले जान्दैन । यसलाई भनिन्छ इतिहास । आत्मा चैतन्य, शरीर जड हो । सारा खेल नै जड र चैतन्यको हो । मनुष्य जीवन नै उत्तम मानिन्छ । जनगणना पनि मनुष्यको नै गरिन्छ । जनावरको त कसैले गन्ती गर्न पनि सक्दैन । सारा खेल तिमीमाथि छ । इतिहास-भूगोल पनि तिमीले सुन्छौ । बाबा यिनमा आएर तिमीलाई सबै कुरा सम्झाउनुहुन्छ, यसलाई भनिन्छ बेहदको इतिहास-भूगोल । यो ज्ञान नभएकोले तिमी कति बेसमझ बनेका छौ । मनुष्य भएर दुनियाँको इतिहास-भूगोल नै जान्दैन भने त्यो मनुष्य के कामको ? अहिले बाबाद्वारा तिमी विश्वको इतिहास-भूगोल सुनिरहेका छौ । यो पढाइ कति राम्रो छ, कसले पढाउँछ ? बाबाले । बाबा नै सबैभन्दा उच्च पद दिलाउनेवाला हुनुहुन्छ । यी लक्ष्मी-नारायणको र अरू जो यिनको साथमा स्वर्गमा रहन्छन् उनीहरूको सबैभन्दा उच्च पद हुन्छ नि । वहाँ वकालत (बेरिस्टरी) आदि त गर्दैनन् । वहाँ त केवल सिक्नु छ । कला सिकेनन् भने भवन आदि कसरी बनाउने ? एक-अर्कालाई कला सिकाउँछन् । नत्रभने यति भवन आदि कसले बनाउने ? आफै त बन्दैनन् । यो सबै रहस्य अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार रहन्छ । तिमी जान्दछौ— यो चक्र घुमिरहन्छ, यति समय हामी राज्य गर्‍थ्यौं फेरि रावणको राज्यमा आउँछौं । हामी रावण राज्यमा छौं, दुनियाँलाई यो कुरा थाहा छैन । भन्छन्— बाबा हामीलाई रावणको राज्यबाट मुक्त गर्नुहोस् । काँग्रेसीहरूले क्रिश्चियन राज्यबाट आफूलाई मुक्त गरे । अब फेरि भन्छन् गाड फादर हामीलाई मुक्त गर्नुहोस् । स्मृति आउँछ नि । कसैले पनि यो जान्दैनन्— यसरी किन भन्छौं । अहिले तिमीले सम्झेका छौ— सारा सृष्टिमा नै रावणको राज्य छ, सबैले भन्छन्— रामराज्य चाहिन्छ, तर मुक्त कसले गर्नेछ ? सम्झन्छन् ईश्वर पिताले मुक्त गरेर गाड बनेर लैजानुहुनेछ । कसैलाई यति अक्कल छैन । यी त बिल्कुलै तमोप्रधान छन् । उनीहरूले न यति दुःख गर्छन्, न यति सुख नै पाउँछन् । तिमी नै सबैभन्दा सुखी बन्छौ अनि दुःखी पनि बन्छौ । हिसाब छ नि । अहिले कति दुःख छ ! जो धार्मिक विचारका हुन्छन् उनीहरूले याद गर्छन्— ओ गड फादर लिबरेटर । तिम्रो पनि दिलमा छ— बाबा आएर हाम्रो दुःख हर्नुहोस् र सुखधाममा लैजानुहोस् । उनीहरू भन्छन् शान्तिधाम लैजानुहोस् । तिमी भन्छौ— शान्तिधाम र सुखधाम लैजानुहोस् । अब बाबा आउनुभएको छ, त्यसैले धेरै खुशी हुनुपर्छ । भक्तिमार्गमा कनरस कति छ । त्यसमा सत्य कुरा केही पनि छैन । एकदम पीठोमा नून जति छ । चण्डिका देवीको पनि मेला लाग्छ । अब चण्डिकाहरूको मेला किन लाग्छ ? चण्डिका कसलाई भनिन्छ ? बाबाले बताउनुभएको छ— चण्डालको जन्म पनि यहाँकाले नै लिन्छन् । यहाँ रहेर, खाएर पिएर केही दिएर फेरि भन्छन्— हामीले जे दियौं त्यो हामीलाई फिर्ता दिनुहोस् । हामी मान्दैनौ । संशय आउँछ । उनीहरूले के पद पाउनेछन् । यस्तो चण्डिकाको पनि मेला लाग्छ । फेरि पनि सत्ययुगी त बन्छन् नि । केही समय भए पनि मदतगार बने, त्यसैले स्वर्गमा त आउँछन् । ती भक्तहरूले त जान्दैनन्, ज्ञान त

कसैको पासमा छैन । त्यो चित्र भएको गीता हुन्छ, कति पैसा कमाउँछन् । आजभोलि चित्रप्रति त सबै आकर्षित (आशिक) हुन्छन् । त्यसलाई आर्ट सम्झन्छन् । मनुष्यहरूलाई के थाहा देवताहरूका चित्र कस्ता हुन्छन् । तिमी वास्तवमा कति फस्टक्लास थियौ । फेरि के बनेका छौ । वहाँ कोही अन्धो, कानो आदि हुँदैन । देवताहरूको प्राकृतिक शोभा हुन्छ । वहाँ प्राकृतिक सुन्दरता हुन्छ । त्यसैले बाबाले पनि सबै सम्झाएर फेरि भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, बाबालाई याद गर । बाबा, पिता पनि हुनुहुन्छ, टिचर, सतगुरु पनि हुनुहुन्छ । तीनवटै रूपमा याद गर्नु भने तीनवटै वर्सा मिल्नेछ । पछि आउनेले तीनवटै रूपमा याद गर्न सक्ने छैनन् । फेरि मुक्तिमा जानेछन् ।

बाबाले सम्झाउनुभएको छ— सूक्ष्मवतन आदिमा जे जति देख्छौ त्यो त सबै हो साक्षात्कारको कुरा । बाँकी इतिहास-भूगोल सबै यहाँको हुन्छ । यिनको आयुको बारेमा कसैलाई थाहा छैन । अब तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाउनुभएको छ । तिमी फेरि कसैलाई पनि सम्झाउन सक्छौ । पहिले-पहिले त बाबाको परिचय दिनु छ । उहाँ बेहदका बाबा हुनुहुन्छ सुप्रिम । लौकिक पितालाई परमात्मा वा सुप्रिम कहिले भनिदैन । सुप्रिम त एउटै हुनुहुन्छ जसलाई भगवान् भनिन्छ । उहाँ नलेजफुल हुनुहुन्छ । त्यसैले तिमीलाई ज्ञान सिकाउनुहुन्छ । यो ईश्वरीय ज्ञान हो कमाइको स्रोत (सोर्स अफ इनकम) । ज्ञान पनि उत्तम, मध्यम, कनिष्ठ हुन्छ नि । बाबा सर्वश्रेष्ठ हुनुहुन्छ भने पढाइ पनि सर्वश्रेष्ठ छ । पद पनि श्रेष्ठ छ । इतिहास, भूगोल त तुरुन्तै जान्दछन् । बाँकी यादको यात्रामा युद्ध चल्छ । यसमा तिमी हाछौं भने ज्ञानमा पनि तिमी हाछौं । हारेर भागन्ती हुन्छन् भने ज्ञानमा पनि भागन्ती हुन्छन् । फेरि जस्ता थिए उस्तै बन्छन्, अभैँ पहिलेभन्दा पनि खराब बन्छन् । बाबाको अगाडि चलनद्वारा देह-अभिमान तुरुन्तै थाहा लाग्छ । ब्राह्मणहरूको माला पनि छ तर हामी यहाँ नम्बरवार कसरी बसेका छौं, यो धेरैलाई थाहा छैन । देह-अभिमान छ नि । निश्चय हुनेलाई अवश्य अपार खुशी हुन्छ । म यो शरीर छोडेर राजकुमार बन्नेछु, कसलाई निश्चय छ ? (सबैले हात उठाए) । बच्चाहरूलाई यति खुशी रहन्छ । तिमीहरू सबैमा जब निश्चय छ भने पूरा दैवी गुण हुनुपर्छ । निश्चयबुद्धि अर्थात् विजयी मालामा उनिनेवाला अर्थात् राजकुमार (शहजादा) बन्नेवाला । एकदिन अवश्य आउनेछ जब विदेशीहरू सबैभन्दा बढी आवूमा आउनेछन् अनि सबै तीर्थ यात्रा आदि छोडिदिनेछन् । उनीहरू चाहन्छन् भारतको राजयोग सिकौं । स्वर्ग स्थापना गर्नेवाला को हो । पुरुषार्थ गरिन्छ, कल्प पहिले यो भएको भए अवश्य म्युजियम बन्नेछ । सम्झाउनु छ— यस्तो प्रदर्शनी सधैंको लागि लगाउन चाहन्छौं । ४-५ वर्षको लागि घर भाडामा लिएर पनि लगाउन सकिन्छ । हामी देशको नै सेवा गछौं, सुखधाम बनाउनको लागि । यसमा धेरैको कल्याण हुनेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अपार खुशीमा रहनको लागि सदा स्मृति रहोस् स्वयम् बाबाले हाम्रो शृङ्गार गरिरहनु भएको छ, उहाँले हामीलाई अथाह धन दिनुहुन्छ । हामी नयाँ दुनियाँ अमरपुरीको लागि पढिरहेका छौं ।
- २) विजयमालामा उनिनको लागि निश्चयबुद्धि बनेर दैवी गुण धारण गर्नु छ । जे दिएका छौ त्यो फिर्ता लिने संकल्प कहिले नआओस् । संशयबुद्धि बनेर आफ्नो पद गुमाउनु छैन ।

वरदानः— संगमयुगको महत्त्वलाई जानेर हरेक समय विशेष अटेन्शन राख्ने हीरो पार्टधारी भव

हरेक कर्म गर्दा सदा यही वरदान स्मृतिमा रहोस्— म हीरो पार्टधारी हुँ । त्यसपछि हरेक कर्म विशेष हुनेछ, हरेक सेकेण्ड, हरेक समय, हरेक संकल्प श्रेष्ठ हुनेछ । यस्तो भन्न सक्दैनौ— केवल ५ मिनेट त साधारण भयो । संगमयुगको ५ मिनेट पनि धेरै महत्त्वपूर्ण हुन्छ । ५ मिनेट ५ वर्ष भन्दा पनि धेरै हुन्छ । यसैले हरेक समय यति धेरै अटेन्शन रहोस् । सदाको राज्यभाग्य प्राप्त गर्नु छ भने अटेन्शन पनि सदाकालको हुनुपर्छ ।

स्लोगनः— जसको संकल्पमा दृढताको शक्ति छ, उसको लागि हरेक कार्य सम्भव छ ।